

Arrest

nr. 84 735 van 16 juli 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 mei 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 30 april 1980.

Op 8 juli 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 12 april 2012, met kennisgeving op 25 april 2012, verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de aanvraag van de

verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.07.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

I., D. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Kosovo

geboren te Zhakove op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Betrokkene haalt medische elementen aan. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 09/01/2012 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en stelt dat de nodige medische zorgen zowel beschikbaar als toegankelijk zijn in het land van herkomst, Kosovo en dat er geen bezwaar is om te reizen. De arts-attaché concludeert dat:

‘Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als een pathologie die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Kosovo.

Derhalve is er mi. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

De aanvraag dient derhalve ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/831EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

2. Over de rechtspleging

In het opschrift van het verzoekschrift vermeldt de verzoekende partij alleen *“Verzoekschrift in beroep tegen een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken”*. In haar verzoekschrift op pagina 1, onder de titel *“voorwerp”* stelt zij echter *“Het verzoek strekt ertoe conform artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 de schorsing en de nietigverklaring te bekomen (...)”*.

Krachtens artikel 39/82, § 3, tweede lid, van de vreemdelingenwet dient in het opschrift van het verzoekschrift vermeld te worden dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten. In casu wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring in te houden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In haar eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van *“de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29 juli 1991).”*

Het middel luidt als volgt:

“Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet

bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt. Schending van de art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing bevat aldus geen voldoende motivering.

De Dienst Vreemdelingenzaken geeft in zijn beslissing toe dat verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en de nodige opvolging beschikbaar zijn in Kosovo.

We vinden in de landenrapport Kosovo van Caritas international terug dat "een lijst van basismedicijnen bestaat, dat medicijnen opsomt die gratis verkrijgbaar zijn voor de tweedelijs- en derdelijsgezondheidszorg en eveneens een lijst van grondstoffen die door het Ministerie voor gezondheid moeten worden geleverd. Deze lijst bevat 168 verschillende medicijnen en medische producten en 239 soorten grondstoffen. De bevoorrading echter is meestal ontoereikend, de patienten moeten die in prive-apotheken gaan zoeken en moeten ze zelf betalen. Bovendien kunnen in de publieke instellingen belangrijke procedures in de diagnose en de behandeling heel dikwijls niet worden uitgevoerd omwille van een tekort in de bevoorrading. Er is recente verbetering merkbaar in de bevoorrading, maar tegelijkertijd is men erg bezorgd over de duurzaamheid van deze verbetering.

De Dienst Vreemdelingenzaken haalt in haar beslissing aan dat de medicijnen die verzoeker inneemt, door Kosovo wordt gegarandeerd en dat deze medicijnen GRATIS aan de personen die ze nodig hebben, wordt verschaft. Maar in de praktijk zijn deze medicijnen geenszins gratis.

In dezelfde rapport van Caritas International vinden we het volgende over de geestelijke gezondheidszorg:

In Kosovo zijn de diensten voor geestelijke gezondheidszorg georganiseerd in opvangzones.

Er zijn zeven opvangzones die geestelijke gezondheidszorgen aan de bevolking aanbieden. Er zijn negen consultatiebureau's voor geestelijke gezondheidszorg (Gemeenschapscentra voor Geestelijke Gezondheid) in de grotere steden (Pristine/Pristina, Mitrovice/Mitrovica (Zuid), Gjilan/Gnjilane, Ferizaj/Urosevac, Prizren, Peje/Pec, Podujeve/Podujevo, Skenderaj/Serbica en Gjakove/Dakovica), die zorgen en behandeling in de geestelijke gezondheidszorg aanbieden. Een van deze centra in Prishtine/Pristina richt zich enkel tot kinderen en adolescenten. Daarnaast zijn er zeven residentiele gemeenschapsdiensten (een op 500,000 inwoners) op het grondgebied van Prishtine/Pristina, Gjakove/Dakovica, Prizren, Peja/Pec, Mitrovice/Mitrovica, Drenas/Glogovac and Gjilan/Gnjilane.

Deze gebouwen worden "Geïntegreerde huizen" genoemd volgens de Kosovaarse Wet op de Gezondheid.

Elk geïntegreerd huis beschikt over 10 residentiele bedden voor psychiatrische patienten (2.10 bedden op 100,000 inwoners). In deze geïntegreerde huizen zijn geen bedden voorbehouden voor kinderen en adolescenten.

Verder beschikt Kosovo over psychiatrische hospitalisatie-eenheden met 166 psychiatrische bedden. Vier van deze eenheden bevinden zich in streekhospitalen (Prizren, Peja/Pec, Gjakova/Dakovica and Gjilan/Gnjilane) terwijl in het Prishtine/Pristina University Hospital een psychiatrische kliniek is. Van deze 66 bedden zijn er geen voorbehouden voor kinderen en adolescenten.

In Kosovo zijn geen psychiatrische hospitalen. In het Universitair Psychiatrisch Ziekenhuis in Prishtine/Pristina, zijn 11 bedden voorbehouden aan personen met psychiatrische ziekten in een forensische hospitalisatie-eenheid.

Een ander residentieel centrum "Speciaal Instituut in Shkime/Stimlje" met 200 bedden biedt verzorging aan personen met een intellectuele achterstand, met mentale ziekten en andere sociale problemen.

Dit centrum heeft twee residentiele huizen: een in Shkime/Stimlje en een tweede in Graçanice/Gracanica voor kinderen met een intellectuele achterstand. Deze instelling bevindt zich in een heel slechte staat en er werkt slechts een deeltijdse psychiater.

Ondanks evidente verwezenlijkingen is de geestelijke gezondheidszorg helemaal niet in staat om een antwoord bieden aan de noden van de bevolking.

In het algemeen is er heel weinig financiering van de gezondheidssector en in het bijzonder van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg. Het budget voor de geestelijke gezondheidssector in 2007 is gehalveerd in vergelijking met dat van 2004 en neemt minder dan 3% van het totale gezondheidsbudget in (twee keer minder dan de WHO aanbevelingen).

Bijgevolg kunnen vele diensten voor geestelijke gezondheidszorg niet efficiënt werken omdat de nodige professionelen niet kunnen aangeworven worden.

Deze specifieke moeilijke situatie wordt geïllustreerd in het grote aantal Kosovaarse chronische psychiatrische patienten die in psychiatrische ziekenhuizen in Servie verblijven, maar ook in de rehabili-

tatie en de moeilijke psychosociale integratie van niet-Kosovaarse inwoners in het speciaal instituut in Shkime/Stimlje.

De complexe psychologische gevolgen van oorlogstrauma's, de snelle ontwikkelingen in culturele en sociale overgangsperiodes en de moeilijke economische situatie met zijn stijging van de werkloosheid en de armoede zijn supplementaire moeilijkheden voor de verdere ontwikkeling van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg in Kosovo.

Er is een groot overwicht aan Posttraumatische Ziekten - PTSD (22%), van emotionele ontredde (43.6%) en depressie (41.8%) in de bevolkingslaag van 15 jaar en ouder.

De toename van zelfdodingen in Kosovo (2.93/100,000), in het bijzonder bij adolescenten, is eveneens een ernstige indicator voor de ontoereikendheid van de diensten voor geestelijke gezondheidszorg.

Deze situatie is helemaal niet beter voor wat de verslavingsziekten en het complexe probleem van de forensische psychiatrie betreft.

Een ander probleem bestaat uit het ontbreken van diensten voor geestelijke gezondheidszorg voor kinderen en adolescenten ondanks de demografische bevolkingsstructuur in Kosovo.

Bovendien werken in de publieke diensten voor geestelijke gezondheidszorg slechts 38 psychiaters en 9 psychologen voor de totale bevolking van Kosovo, dat op 2 a 2.5 miljoen wordt geschat.

=> We kunnen op basis van bovenstaande gegevens bewijzen dat er zo goed als geen toegang is tot geestelijke gezondheidszorg.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519) Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

3.1.2. In haar tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Het middel luidt als volgt:

"De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31).'

'Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 1982-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)'.

De Dienst Vreemdelingenzaken geeft in zijn beslissing toe dat verzoeker lijdt aan een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en de nodige opvolging beschikbaar zijn in Kosovo.

We vinden in de landenrapport Kosovo van Caritas international terug dat "een lijst van basismedicijnen bestaat, dat medicijnen opsomt die gratis verkrijgbaar zijn voor de tweedelijns- en derdelijnsgezondheidszorg en eveneens een lijst van grondstoffen die door het Ministerie voor Gezondheid moeten worden geleverd. Deze lijst bevat 168 verschillende medicijnen en medische producten en 239 soorten grondstoffen. De bevoorrading echter is meestal ontoereikend, de patienten moeten die in prive-apotheken gaan zoeken en moeten ze zelf betalen. Bovendien kunnen in de publieke instellingen belangrijke procedures in de diagnose en de behandeling heel dikwijls niet worden uitgevoerd omwille van een tekort in de bevoorrading. Er is recente verbetering merkbaar in de bevoorrading, maar tegelijkertijd is men erg bezorgd over de duurzaamheid van deze verbetering.

De Dienst Vreemdelingenzaken houdt totaal geen rekening met het feit dat verzoeker geen toegang heeft tot de gezondheidszorg ongeacht dat er een grondwettelijk recht is om gratis gezondheidszorg te geven aan elke Kosovaar De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of

hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43) De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2.1. Met betrekking tot het eerste middel antwoordt de verwerende partij in haar nota:

“In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker betwist de toegankelijkheid van de medische zorgen aan de hand van een rapport van Caritas International.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in het medisch advies waarop de bestreden beslissing gesteund is, verwezen wordt naar een rapport van International SOS 15 september 2011 en informatie van de Belgische ambassade van 15 maart 2009. Hierin wordt uitgebreid ingegaan op de kwestie van de toegankelijkheid van medische zorgen.

Daarnaast wordt in het medisch advies gesteld dat niet blijkt dat verzoeker arbeidsongeschikt is, zodat hij financieel kan instaan voor de medische zorgen. Bovendien wordt gesteld dat het onwaarschijnlijk is dat verzoeker in Kosovo, waar hij ruim 30 jaar gewoond geeft, geen familie, vrienden en kennissen meer zou hebben die hem zouden kunnen bijstaan.

Het door verzoeker geciteerde rapport van Caritas International geeft enkel een algemene situatie weer met betrekking tot de ondercapaciteit van bepaalde medische zorgen in Kosovo, zoals onder meer het aantal bedden voor psychiatrische patiënten. Verzoeker toont niet aan hoe de in die rapporten aangehaalde problematiek op hem van toepassing zou zijn. Er valt geenszins uit af te leiden dat verzoeker, wat hem betreft, de nodige zorgen niet zal kunnen bekomen.

Verzoeker toont dan ook, met het uitgebreid citeren uit dit rapport, niet aan dat de bestreden beslissing zou steunen op onwettige motieven.

Het middel is ongegrond.”

3.2.2. Met betrekking tot het tweede middel antwoordt de verwerende partij in haar nota:

“In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Verwerende partij merkt op dat verzoeker in het tweede middel, ditmaal onder verwijzing naar het zorgvuldigheidsbeginsel, in essentie hetzelfde betoog voert als in het eerste middel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Verzoeker voert een rapport van Caritas International aan betreffende de medische zorgen in Kosovo. Zoals reeds blijkt uit de bespreking van het eerste middel, blijkt niet dat dit rapport van aard is de bevindingen van de arts-attaché te weerleggen. Verzoeker toont geenszins aan met welke elementen de verwerende partij bij het nemen van zijn beslissing onterecht geen rekening heeft gehouden.

Het middel is ongegrond.”

3.3. Daar beide middelen onderling samenhangen, worden zij samen besproken.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en naar het feit dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van deze bepaling ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, nu het aangehaalde medisch probleem van de verzoekende partij niet aanvaard kan worden als grond om een verblijfsmachtiging te verkrijgen, aangezien de vereiste behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst, namelijk Kosovo. Ook is er geen bezwaar om te reizen.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te

motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en zij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel onderzocht dient te worden in het kader van de toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet, op basis waarvan de verzoekende partij haar aanvraag indiende, luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonde.*

§ 2. De in § 1 vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde verklaart de ingeroepen elementen onontvankelijk in de gevallen opgesomd in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De bedoelde vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4."

Uit deze bepaling blijkt dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van medische redenen in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet enkel kan gegrond verklaard kan worden indien de aanvrager bewijst op zodanige wijze te lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en indien er hiervoor geen adequate behandeling bestaat in diens land van herkomst.

Op 8 juli 2011 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zij stelt dat zij psychologische problemen heeft en voegt bij haar aanvraag een medisch getuigschrift van 1 juli 2011. In dit attest wordt de medische problematiek uiteengezet:

*"A/ Historique médical: Dépressie sedert 2 jaar ten gevolge van posttraumatisch stresssyndroom.
B/ DIAGNOSTIC: (...). Dépressie met psychiatrisch beeld, zelfmoordgedachten, slaapproblemen, angst, nerveus, paniekstoornissen, hoofdpijn, hartkloppingen. Het gaat om ernstige aandoening. (...)"*

Het determinerend motief van de bestreden beslissing bestaat erin dat het door de verzoekende partij aangehaalde medisch probleem niet kan weerhouden worden als grond om een verblijfsvergunning op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te verlenen nu de arts-attaché besluit dat de nodige zorgen toegankelijk en beschikbaar zijn in Kosovo en dat de verzoekende partij kan reizen.

De bestreden beslissing neemt de conclusie van de arts-attaché over, waarin gesteld wordt: *"Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als een pathologie die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Kosovo. Derhalve is er mi. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."*

De arts-attaché stelt in zijn advies van 9 januari 2012 vast dat, met verwijzing naar het medisch attest van 1 juli 2011 van dokter P.R., de verzoekende partij lijdt aan een depressie met tal van symptomen waarvoor zij behandeld wordt met *"Sertraline (= antidepressivum), Nestrolan (Trazodon = antidepressivum), Librium (chloordiazepoxide anxiolyticum), Lorazepam (= anxiolyticum), Propranolol (bétablokker) en Seroquel (Quetiapine = antipsychoticum)"* en waarvoor verdere opvolging en behandeling noodzakelijk is. Daarnaast lijdt zij, met verwijzing naar het medisch attest van 15 september 2011 van dokter L.H., aan gastrooesofagale reflux met oesofagitis graad B en antritis, waarvoor zij Pantomed (Pantoprazol) neemt en waarvoor één week antibiotica nodig is. Volgens de arts-attaché blijkt de depressie volgens de beschrijving ernstig en zal de behandeling nog enige tijd duren, doch dit kan weerhouden worden. De reflux met ontsteking van slokdarm en maag dient nog lange tijd behandeld te worden.

Wat de beschikbaarheid van de medische zorgen betreft, baseerde de arts-attaché zich voor zijn advies op informatie uit de MedCOI-databank, namelijk het rapport van International SOS van 15 september 2011 met referentienummer 2PAR003622, waaruit blijkt dat psychiaters en psychologen werkzaam zijn in Kosovo en op informatie van de Belgische ambassade van 18 september 2009, waaruit blijkt dat meerdere antidepressiva, anxiolytica, antipsychotica, betablokkers en maagzuurremmers beschikbaar zijn. Ook blijkt hieruit dat het niet gaat om exact dezelfde medicatie als deze die de verzoekende partij nu neemt, maar om vergelijkbare medicatie.

Waar de arts-attaché zich baseert op het rapport van International SOS van 15 september 2011 om de beschikbaarheid van psychiaters en psychologen in Kosovo aan te tonen, stelt de Raad vast dat het administratief dossier geen afdruk bevat van deze informatie en dat deze evenmin vrij te consulteren is op het internet. Waar de arts zich voor zijn oordeel over de beschikbaarheid van de nodige geneesmiddelen stelt te baseren op informatie van de Belgische ambassade van 18 september 2009, merkt de Raad op dat ook deze informatie ontbreekt in het administratief dossier. Het administratief dossier bevat slechts een drie bladzijden tellend uittreksel uit een geneesmiddelenlijst, maar de door de arts hierboven opgesomde geneesmiddelen die door de verzoekende partij worden gebruikt komen hierop niet voor. De arts-attaché stelt wel dat antidepressiva, anxiolytica, antipsychotica, betablokkers en maagzuur-

remmers beschikbaar zijn die vergelijkbaar zijn met de medicatie van de verzoekende partij, maar laat na deze stelling te staven en verduidelijkt niet om welke vergelijkbare geneesmiddelen het gaat, zodat niet kan worden nagegaan of zij zich op een lijst van beschikbare geneesmiddelen bevinden. Uit de bestreden beslissing, die gebaseerd is op het verslag van de arts-attaché blijkt bijgevolg niet in welke mate de verzoekende partij toegang heeft tot de medicatie en de behandelingen noodzakelijk voor haar aandoeningen.

Bijgevolg kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde ambtenaar van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding betreffende de beschikbaarheid van voormelde medicijnen en van psychiaters en psychologen gegrond is. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van de middelen niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden, dienen deze niet onderzocht te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 april 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN